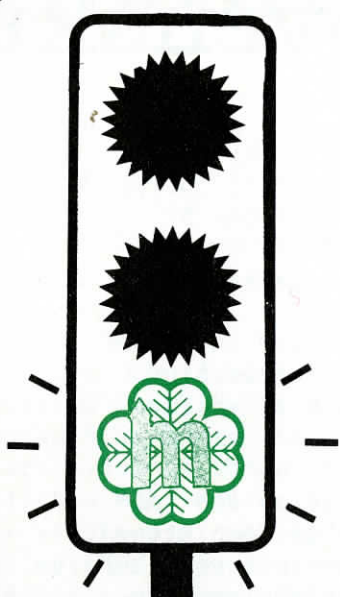




Grönt Ljus

nr 2/83

I HUS-valet
den 7-8 november
röstar jag naturligtvis på
nån av kandidaterna från
SVENSKA VALFÖRBUNDET
MITTEN OCH OBUNDNA
för att garantera fortsatt
svenskt inflytande i student-
kåren, höjt studie stöd,
flera studentbostäder
osv.
SÅ DE SÅ



— LÄS OM

- finlandssvensk schizofreni
- det gröna Norden
- multinationella bolag
- klickbildningen i studentkåren
- Turkiet

Rösta Grönt och Svenskt!

Detta är andra numret av Mittenförbundets fantastiska blaska Grönt Ljus. Första exet kom ut i februari, och timingen av dethär är inte helt oberoende av att studentkårsvalen går av stapeln den 7-8 november. Tidningen är Varken en en- eller tvågångsföreteelse, så nu har du kära läsare en enastående möjlighet att bidra till de kommande numren. Ifall du anser att tidningen är dålig - gnäll inte utan skriv i stället!

Då HUS-valen går av stapeln under ovan nämnda datum är det jätteviktigt att just DU och alla andra röstar. Naturligtvis hoppas vi att DU röstar på oss.

Vi inom Helsingfors universitets Mittenstudenter har tröttnat på den småpolitiska sandlådeleken inom HUS med alla dess löjligena intriger och utspel. I stället bör man inom studentkåren allvarligt diskutera kommande verksamhetsformer. Den serviceverksamhet som studentkåren bedriver i aktiebolagsform, alltså studentmatställena, Gaudeamus förlag och bokhandlar osv är bra, men man bör överväga hur de andra pengarna används eftersom en del av dem är våra medlemsavgifter. Om några år kommer avkastningen från HUS' fastigheter att vara tiotals miljoner, så man bör noggrant planera hur de skall användas.

För det första bör studentkårsavgiften slopas, då också diskussionen om kårobligatoriet för HUS' del blir meningslös. Dessutom tycker vi att HUS bör bli ett slags miljö- och alternativpolitiskt avantgarde, som försöker påverka beslutsfattarna i en vettigare riktning. Man kunde också fungera som ett gott exempel, till exempel genom att köpa en gård där man skulle idka miljöriktigt jordbruk eller köpa upp gamla trähus i Helsingfors. Studentboende i huvudstadsregionen och att påverka universitetet är viktigt, men då det gäller internationella kontakter och direkt studentfacklig verksamhet, kunde man diskutera om inte studentkårsförbundet SYL/FSF helt kunde ta över.

SVANTE GRÄSBECK



På bilden uppvaktar Mittenförbundets ledning Svenska riksdagsgruppen för att kräva bättre studiestöd för år 1984. Man krävde bl.a. en höjning av stipendiet och mera stöd för studerande med familj och barn. Fr.v.: Charlotta Aschan, Ole Norrback (Sv. riksdagsgruppens ordf.), Krisse Wikberg och Irina Kovanko. I förgrunden skymtar Håkan Nordmans och riksdagsgruppssekr. Sjölungs huvuden.

Alternativ

av POLLY v BONSDORFF

är ett ord man egentligen inte kan använda i Sverige längre, sade Varis Bokalders, arkitekt och aktivist, vid det Luftslottsseminarium som Nuoren Voiman Liitto och arbetsgruppen

för idétävlingen Bygg dina luftslott på marken ordnade i Helsingfors 10.10. Hans uttalande kan säkert tillämpas på Finland också.

"Vad håller ni på med i HUS?" frågar folk och så nämner man denna Alternativa Framtid/Ett Alternativt Norden/Vaihtoehdot-projektet men aldrig utan att svävande sänka rösten, flacka med blicken och le ironiskt. När de frågar vidare drar man modigt till med Utredning, Kartläggning, Seminarium, Föreläsningsserie mm. Innehållet är decentraliserat, jämlikt, solidariskt; de aktiva lever ofta som de lär. Själv vet jag inte om jag lever eller ens lär, men gör dock ett försök på det sistnämnda:

ETT ALTERNATIVT NORDEN

är ett samnordiskt projekt, några år gammalt och format av olika folkrörelser (kvinno-, freds- och miljörorelser). Målsättningen är att skapa ett Norden som förverkligar den nya ekonomiska världsordningen, som till stor del är självförsörjande och som bedriver handel med u-länder på jämlik basis.

Genom detta Norden vill man visa att förändring i det internationella systemet och på individplanet är möjlig; avsikten är alltså inte att försjunka i självbeundran utan att ge impulser, att visa på en möjlig väg ut ur kriserna.

Drivkraften är missnöje med en smutsig, tråkig, orättvis och passiverande närmiljö som är en del av en likadan värld. Men där ensaksrörelsernas energi har inriktats på att motarbeta avgränsade fenomen - miljöförstöring, ojämlikhet, upprustning - vill kampanjen för ett alternativt Norden samla krafterna och föra fram konstruktiva förslag och modeller. Den har uppstått ur behov och handlingsvilja, till exempel i Sverige som en fortsättning på folkkampanjen mot kärnkraft som mobiliserades före folkomröstningen 1981.



Vi vill ha ett grönt Norden!

Verksamhetsformerna kan grovt indelas i två grupper, dels ett brett forskningsprojekt som skall utreda möjligheterna att förverkliga de stolta målen, dels en kampanj som skall agitera, informera, involvera...genom utställningar, idétävlingar med mera.

EMBRYO

Finland hänger med, men på svansen, om man jämför med de övriga nordiska länderna. I Norge har man kommit långt, den politiska jordmånen är fruktbar och projektet åtnjuter ett brett stöd. Stortinget har beviljat 1,2 miljoner norska kronor för en förundersökning, och alla politiska partier med undantag av Høyre har officiellt ställt sig bakom projektet. Exempel på svensk verksamhet är Tältturnén, en stor utställning som sågs i 16 svenska städer sommaren 1982.



Alternativa stilar I
"luftslott"



Hittills har den enda formen av gemensam verksamhet varit möten, där man utbytt erfarenheter och idéer. Men själva det stora forskningsprojektet är planerat att utföras av de bästa huvudena i Danmark, Norge, Sverige och Finland, i samförstånd.

Projektets lösa organisation, dess öppenhet och brist på hierarki passar ganska väl in med de tankar det för fram. Alla som vill får vara med och det är viktigt att så många som möjligt deltar och berörs. En förutsättning för att de politiska målsättningarna kan förverkligas är ju att de åtnjuter stöd.

Den norska organisationsstrukturen är en möjlighet som man talat om att förverkliga också i Finland. Den består av 1) uppdragsgivargruppen, som är öppen för intresserade organisationer och enskilda. Den drar upp riktlinjer och fungerar - i bästa fall - som idébank. 2) referensgruppen, där beslutsfattarna (politiska partier bl.a.) skall vara representerade. 3) projektsekretariatet som koordinerar, arrangerar, sköter om att allt löper. 4) forskarrådet som bevakar forskningen och kommer med kritiska synpunkter.

Idag existerar ingen av dessa grupper i Finland annat än på ett embryonalt stadium. Ingen organisation kan driva fram projektet som sitt eget, och det är ju gott och väl, men skapar också en viss oklarhet när det gäller tekniska

resurser, ansvarsfördelning med mera.

LUFTSLOTT

Två fasta punkter har i alla fall uppstått. Den ena befinner sig i Natur och Miljö, där en fempersonersgrupp har hand om idétävlingen Bygg luftslotten på marken. Tävlingen är öppen för alla, och vill samla visioner om framtiden, helheter likaväl som delar, skrivet, ritat eller uppfört. Den ordnas i hela Norden, och tiden är 1.9.82-1.2.84. Man har också börjat diskutera en fortsättning på kampanjen, kanske en utställning eller flera, och Nuoren Voiman Liitto har annonserat konkret handlingsvilja. Meningen är att genom alla upptänkliga kanaler och på alla tänkbara sätt informera om de alternativa handlingsmodeller som finns och uppmuntra folk till att söka och hitta på nya.

Projektets forskningsdel koordineras för närvarande genom HUS (dit posten går). Man har genom Framtidsforsknings-sällskapet ansökt om pengar - försiktigtvis 150 000 mk - för en förundersökning. Så små ansökningar behandlar man inte i statsbudgeten, och därför försöker nu undervisningsministeriet och Finlands Akademi ge varandra äran att behandla ansökan. Förundersökningen skulle övervakas av Pentti Malaska, och även utföras vid hans institution i Turun Yliopisto.

"KONSERVATISM"

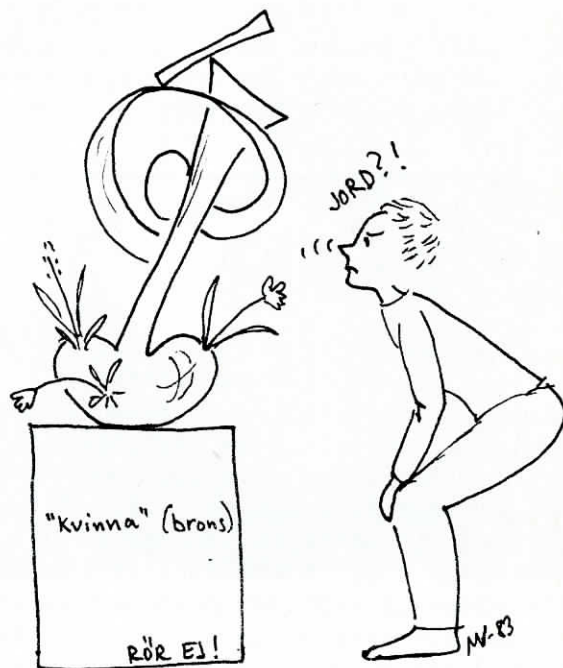
Pengar finns det egentligen inte ännu, men finns det andra resurser?

Det finns intresse och välvilja. På beslutsfattar- och auktoritetsnivå har Hilikka Pietilä, Paavo Väyrynen, G H von Wright, Erik Allardt bland andra uttryckt sitt stöd. Information har gått ut till alla riksdagsgrupper. Sällskapet för framtidsforskning är grundat av, och kan på så sätt sägas representera, alla Finlands högskolor, utom Helsingfors Universitet.

Jämfört med Europa och till och med Norden i övrigt är den finska landsbygden på ett lyckligt sätt utvecklad.

Byarna lever än. Intresset för natur-enlig odling (utan växtgifter och konstgödsel) är relativt stort bland jordbrukarna, i Suomussalmi fick miljöaktivisterna till exempel ta lärdom av de lokala odlarna. Bondens "konservatism" är djupare rotad än lantbrukssällskapens och Hankkijas fluktuerande föreskrifter. Ekokommuner och -län (St Michel) har i det här sammanhanget stor betydelse; de har symbol- och informationsvärde men utför dessutom exempel på praktisk miljövard.

Nosar man på konsten så luktar den ofta jord, inte bara den direkta jordkonsten utan också till exempel litteraturen (redan Diktonius: Mull och moln). Den urbana kulturen är outvecklad, vilket är synd på många sätt, och den naturliga metoden att få en stad trivsamt har varit att plantera träd. I Finland har futuristerna subbiga manschetter.



Alternativa stilar II
"Konsten luktar jord"

Ett Alternativt Norden är ett stort parasoll; ett drömparasoll och ett blyparasoll; som fungerar som växthus, husvagn och skydd. Framtiden finns inte, det finns bara ett nu som sakta förändras, som är ett annat än gårdagens. Kanske man sorterar sitt skräp imorgon.

Men också de påträngande och självförnöjda utopierna behövs, och det behövs riktlinjer, djärvhet och en politisk debatt som äntligen vågar frigöra sig från förlegade axlar och konstgjorda polariseringar. Gröna idéer borde inte placeras in i vänster-höger-schemat, därför att det är irrelevant. Man kan bara hoppas att forskningsprojektet snavar på de verkliga stridsäpplena.

Intresserade eller idérika kan vända sig till

Helsingfors Universitets Studentkår
Mannerheimvägen 5 C 2 vån.
00100 Helsingfors 10
tel. 176616
Pauline v. Bonsdorff hemtel. 627 207
Kimmo Koskinen (projektsekreterare)

Klickbildning och överdriven partipolitik - studenternas syn på sin studentkår?

Våren 1982 lät HUS göra en organisationsutredning, vari ingick bl.a. en Gallup om hur studenterna upplevde sin studentkår. De i rubriken antydda synpunkterna benämns av den som

gjorde gallupen "HUS-syndromet". Man frågade också en del om de studerandes liv i allmänhet, och det framgick att svenska studenter har färre vänner än de finska.

Det var frågan om det s.k. "projekt HUS", en stor organisationsutredning om "kolossen på lurfötter". Rätt få av projektet HUS resultat har varit direkt förbluffande, men helt utan överraskningar slutade projektet inte. De svenskspråkiga studenterna kom med en hel del spännande svar. Sammanlagt skickades förfrågan ut till 712 personer av vilka 81 var svenskspråkiga, 254 finskspråkiga, en med annat modersmål och 30 svenskspråkiga svarade.

SVENSKARNA VILL HA MERA BISNISS

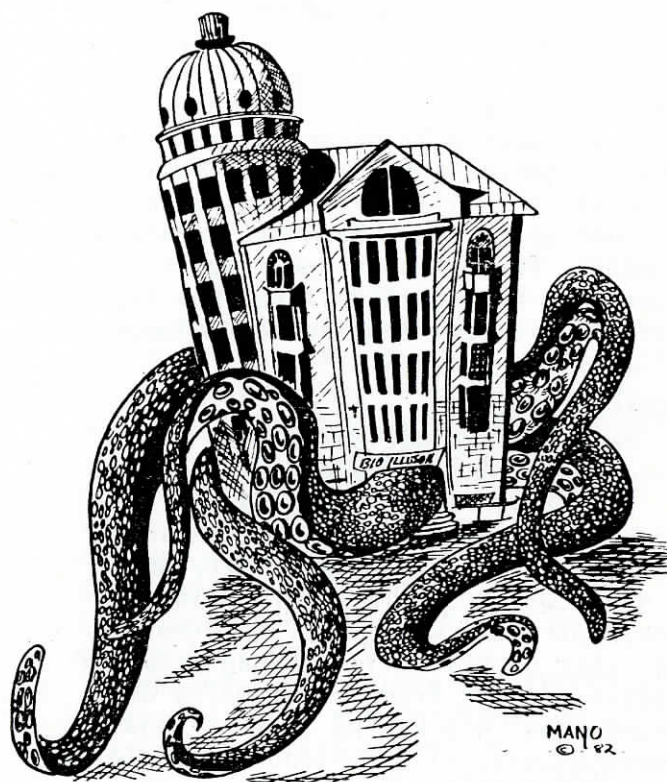
Av HUS verksamhetsformer ansåg 95% att arbete för att förbättra studenternas sociala situation var viktig. Hela 86% uppfattade den serviceinriktade företagsverksamheten, alltså studentmatställena, förlags- och bokhandelsverksamheten m.m. som viktig.

Intressant är att de svenskspråkiga uppfattade företagsverksamheten som viktigare än de finskspråkiga gjorde, om man nu får tro statistiken.

De svenskspråkiga tycks också vara något aktivare i föreningar och också varmare anhängare av föreningsverksamheten. Dessutom ansåg de att man bör utöva påtryckning på universitetet och myndigheterna i något högre grad än de finskspråkiga ansåg. Av någon anledning får också Ylioppilaslehti ett rätt gediget understöd av svenskarna.

ALIENATION, BYRÅKRATI OCH KLICKBILDNING

I förfrågan fanns också en hel del "essä-frågor", dvs. frågor som man skulle skriva längre, fritt utformade svar på.



En av frågorna gällde vad de tillfrågade ansåg att det var för fel på HUS och dess verksamhet. De flesta ansåg att det fanns brister. Endast 4% tyckte att verksamheten är bra som den är. 64% pekade på att bristerna låg i byråkratin, avstånd till den enskilde studenten, klickbildning, brist på information och överdriven partipolitik. De sistnämnda fenomenen har av projektets arkitekt, Henry Honkanen, kallats HUS-syndromet.

Ungefär 11% ansåg att de som jobbar i HUS gör det bara för att skaffa sig

meriter och "komma upp sig". Ett annat typiskt svar var att man saknade ideér på HUS och att det inte fanns något "drag i dem som jobbar med studentkåren.

Några svar ur högen:

"Ibland har man känslan av att de 'högsta hönsen' i HUS glömmer bort varför de sitter på sin pinne. De borde ju vara där för medlemmarnas skull och inte för sin egen. Det är klart att en så stor organisation som HUS har sina problem. Kommunikation behövs, och bättre kontakt mellan HUS styrelse och de vanliga studerandena.

HUS borde ha mer konkret praktisk verksamhet, överflytta resurser till mindre grupper (= ämnesföreningarna) där vettig demokrati kan fungera.

HUS är en så stor organisation att det är omöjligt att få alla aktivt med. Men det är kanske inte ens meningen. Visst har ju ändå alla medlemmar möjlighet att dra nytta av verksamheten."

Ingen svenskspråkig ansåg att det var något fel med företagsverksamheten!

AMBIVALENT INSTÄLLNING TILL FÖRENINGARNA

Då man frågade motsvarande frågor om korporationerna, alltså vad som felas ämnesföreningarna respektive nationerna, fick man bland annat svar som dessa:

"Ämnesföreningarna är förvisso nödvändiga. De bör erbjuda trevlig samvaro, men också seriösa aspekter (studiecirklar, intresseverksamhet, ev. publikationsverksamhet)

Ämnesföreningarna är absolut nödvändiga, åtminstone för oss få svenskar. De borde bättre få sin röst hörd inom institutionerna när det gäller studiefrågor.

"Nationerna är viktiga samlingsplatser. Man träffar nya människor som man genast från början känner en viss samhörighet med. Allmänbildande program, avkoppling, glada fester (har inte satt min fot på ett allmänt dansgolv sen jag fann NN). De har nog en uppgift och de små nationerna funkar bra.

"Oerhört viktiga. En relativt liten och flexibel enhet öppen för allt och alla. Studentkårerna borde ge nationerna mera stöd.

"Har upplevt dem som 'fritidsföreningar' där underhållningsaspekten är framskjuten. Dylikt kan också ha sin funktion.

Meningarna var alltså kraftigt delade på dethär området, men den allmänna opinionen var nog att korporationerna är nödvändiga och att HUS bör stöda dem i högre grad.



Låt inte HUS-byråkraterna täppa till munnen på dej!

I gallupen fanns också en del frågor om studierna och fritiden. Intressant är att de svenskspråkiga sysslar dubbelt så mycket med föreningsverksamhet som de finskspråkiga (47/24 %). Däremot är det litet oroväckande att svenskarna uppgett att de idkar motion på fritiden 22% mindre än finarna (43/65 %).

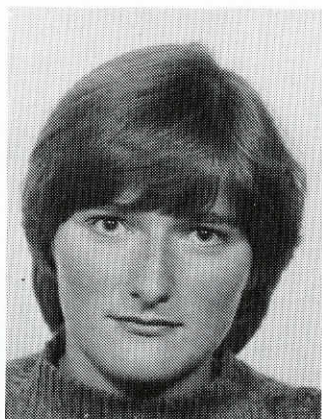
Värst är det i varje fall att endast 30% av de svenskspråkiga uppger sig tillbringa sin fritid i vänner sällskap, mot 53% bland de finskspråkiga. Är det verkligen så att de svenskspråkiga hellre sitter hemma och trycker än går ut med vänner och bekanta? Man kan ju hoppas att statistiken ljuger i det här fallet.

STUDIETAKTEN OCH TRÖTTHET STÖRSTA PROBLEMEN

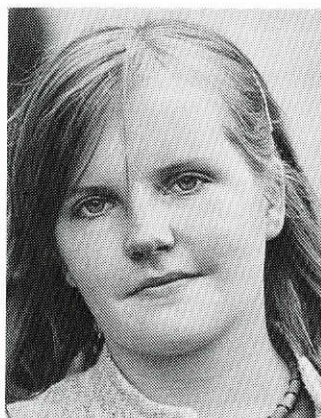
Ungefär 40% av de utfrågade uppgav den snabba studietakten och svårigheterna att få ett grepp om studierna som sitt största problem. Stora problem utgör också osäkerhet inför framtiden (27%), trycket att snabbt bli färdig (23%) och osäkerhet om huruvida man är på rätt område (22%). 24% av studenterna upplever sig ha allvarliga ekonomiska problem.

Svante Gräsbeck

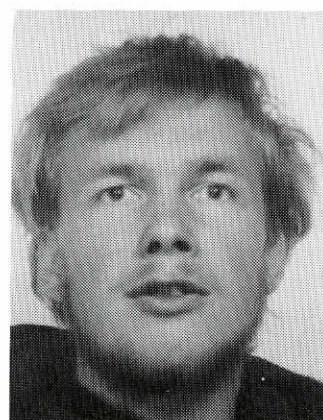
SVENSKA VALFÖRBUND



587 Charlotta Aschan
Mat.nat.
t.f. ordförande för Mitten-
förbundet



588 Pauline von Bonsdorff
Hist.fil.
medlem i HUS styrelse



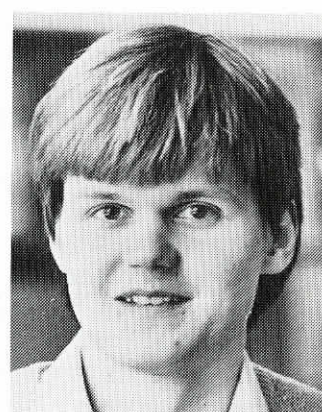
589 Tuomas Mänttari
Jur.
medlem i Liberalt Forums
styrelse



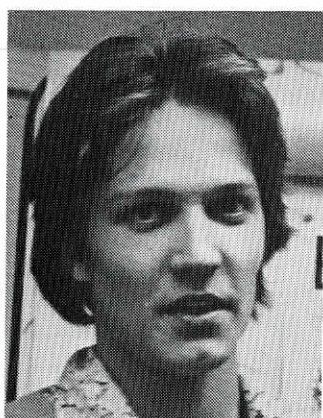
593 John Erickson
Mat.nat.
generalsekreterare för
Nordiska centerungdomens
förbund



594 Tom Leidenius
Jur.
studienämndsordförande
i Codex



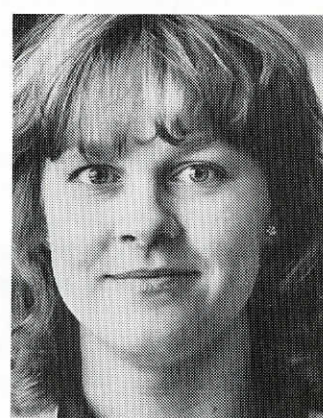
595 Tom Sukanen
Jur.
kärnkraftsmotståndare



601 Peter Iiskola
Jur.
redaktör på FNB



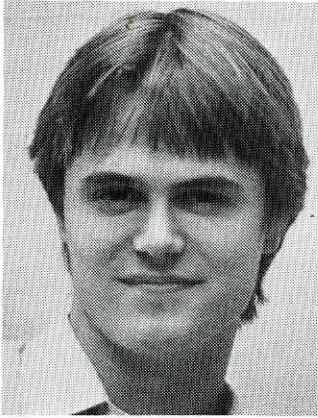
602 Barbro Teir
Statsvet.
gulnäbb



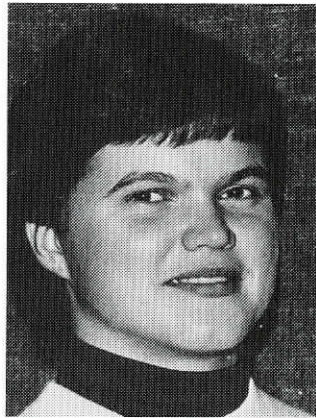
603 Eva Biaudet
Jur.
HUMS:s ordförande

**RÖSTA GRÖNT OCH SVENSKT
I KÅRVALET 7-8 NOVEMBER!**

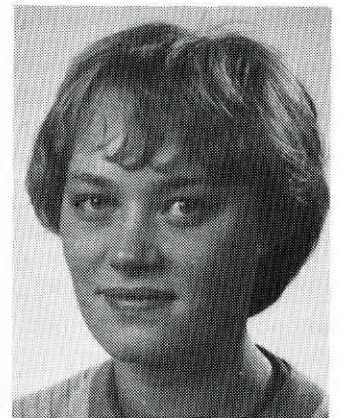
ET MITTEN & OBUNDNA



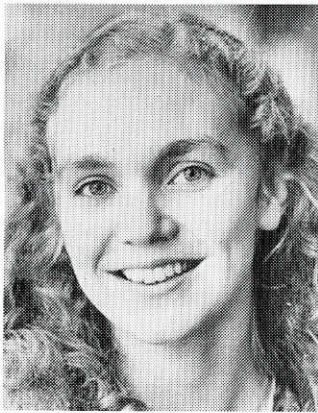
590 Svante Gräsbeck
Jur.
chef.red. för Svensk
Framtid



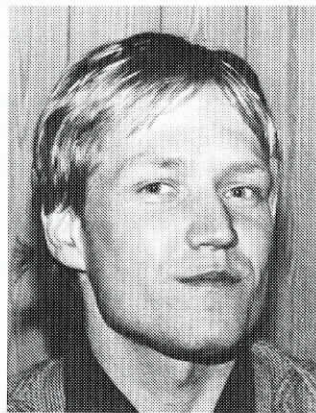
591 Michaela Aschan
Mat.nat.
ordförande för SSS



592 Kristina Wikberg-Östman
Jur.
medlem i SYL-FSF:s
styrelse



598 Monika Vikström
Hist.fil.
medlem i HUS delegation

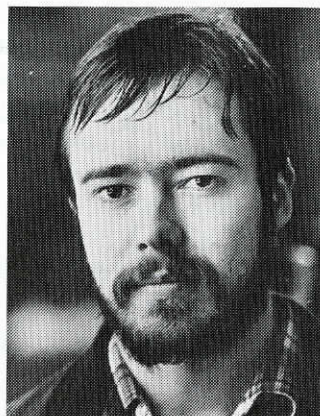


599 Magnus Hertzberg
Jur.
kändis



600 Lena Brunström
Statsvet.
feminist

OBUNDNA



596 Peter Hackman
Mat.nat.
genforskare



597 Holger Thors
Hist.fil.
redaktör för Sauerkraut
och Kopeekka

Det är så schitzofrent

Om ett av målen med universitetsstudier är att studeranden småningom blir allt klarare över sin egen identitet, då har vännen Oker-Blom

all orsak att känna sig stolt över mig: Jag blir småningom allt klarare över mina två identiteter.

Identitet nummer ett, den s.k. jajagärsannerligenfinlandssvenskochdet-harjagvisstnåslagsstadgadrättattvara- också-identiteten, började klarna för mig redan då jag en gång i tiden för första gången hittade till aktuariebyrån på uni. Framför mig i kön stod en rikssvensk studerande och betjänades på styv men hygglig svenska. När det sedan blev min tur och jag hasplade fram mitt ärende log aktuariedamen tålmodigt och sade: "No niin, så puhut varmaan suomeakin".

Begåvad med en finländares djupa skräck för att ställa till med en scen slår man förstås över till ledig men ohygglig finska, men när man lämnar byrån KÄNNER man sig åtminstone urbota svensk. Och så känner man sig förstås lite osäker på om man nu sist och slutligen lyckades

förklara vilken blankett man var på jakt efter. För också om det är obehagligt att ställa till med en språkstrid så är det inte så värst behagligt att klåpa bort sin studiestödsansökan heller.

Som första årets studerande hamnade jag också i ett uttalstest. "Läs det här stycket!" sade testtanten, och stack en Suomen Kuvalehti i mina svettiga nävar. Det gällde en artikel där det politiska läget analyserades, och efter några rader hade jag ingen aning om vad som sades och hur orden hängde ihop sinsemellan. "Dina s-ljud är för styva", sade tanten. "Det enda stället där de lät bra var när du läste de där namnen. Läs dem på nytt!"

"Ssstenbäck ja Taxssell."

"Är du svensk?"

"Jå."



att vara finlandssvensk

"Nå det förklarar saken; du behöver inte ta några uttalslektioner."

Jag undrade lättad hur många svenska studerande som hamnat på uttalslektioner bara för att Stenbäck och Taxell inte räddat dem.

Men det finns andra tillfällen; tillfällen då man inte har några svårigheter alls att låta bli att extatiskt vifta med rödgula flaggor. Vid de tillfällena blir jag medveten om min identitet nummer två, min jajagärkanske-finlandssvenskmendetårintemittfel!-identitet. Den förstärktes senast i förra veckan då jag åkte buss. Från andra ändan av bussen tonade en ärke-finlandssvensk konversation ut över oss andra, normalt moltigande passagerare: "Det är ju så att i deras släkt är man antingen bankdirektör eller teolog."

Nej nej nej, sluta gödsla alla gamla fördomar! ylar jag tyst och stirrar generad ut genom bussfönstret.

"Ja, utom Jan-Erik förstås", trumpetar det där framme, "han är ju läkare."

Jag gömmer mig försynt under bänken och tar på mig min finskaste min.

Det här tilldrog sig visserligen inte på uni, men också där grips man ibland av lusten att understryka att man inte vill klassificeras bland dem som anser att urskogen tar vid norr om Bulevarden (eller är det Fabriks-gatan, o eviga tvistefråga). Och inte heller vill man identifieras med dom snobbkulturella som talar släpigt. Inte för att jag tror att det finns många som på allvar skulle identifiera sig med någon av ovanstående grupper. Men det är inte det avgörande om de här grupperna finns eller inte, för enligt alla livskraftiga fördomar så finns dom i obegränsad utsträckning. Och de här fördomarna tror vi som är finlandssvenskar själva så benhårt på att vi inte vågar identifiera oss med oss själva, dvs med vår egen språkgrupp inom universitetet.



Undra på sedan att beredskapen för svensk service är slapp. Undra på att det är så kämpigt att få en heltids svensk sekreterare på HUS! Vi är i behov av både svensk service och en heltids svensk sekreterare. Men vi är så rädda för att sammankopplas med "Dom Där" finlandssvenskarna att vi inte ställer några gemensamma krav.

När det gäller de svenska frågorna inom HUS skulle det löna sig för oss att plocka fram vår jajagärsannerligen-finlandssvensk...osv-identitet. Det skulle verkligen löna sig. Schitzofren hinner man nog vara ändå.

Monica Vikström

Äpplen i Turkiet

En gammal man skuffar på en knarig kärra med något maskätna äpplen. Då han kommer förbi Chifci:s hus frågar jag om jag kan få köpa

ett kilo; men jag blir fort tystad av värdfolket. Och efter en stund kommer Nelja med ett kilo vetekorn som hon byter mot ett kilo äppel.

I östra Turkiet, ca. 200 km sydväst från berget Ararat, ligger byn Tutak. Här bor Nelja Chifci, 39, med sin familj. Hon har gift sig som 19 åring med Yacub som för 10 år sedan flyttade till Tyskland - det förlovade landet - för att förtjäna och för att undvika fängelsestraff p.g.a. politiska aktiviteter för ett autonomt Kurdistan. Yakub besökte Tutak senast för fyra år sedan men han skickar månatligen pengar till sin familj.

Äldsta sonen Salih, som är 20 år, har givit sig av till fots för att "för ro skull" besöka västra Turkiet". Hans 19 åriga hustru arbetar hårt och försöker hålla deras 4 månader gamla son vid liv.

Äldsta dottern (19 år) är rikt bortgitt. Hon bor i grannhuset och behöver inte arbeta. Yngsta dottern som är elva år håller på att slutföra skolplikten, som är 5 år i Turkiet. När hon når puberteten får hon inte längre avlägsna sig från gårdsplanen och hemmet. Detta är redan regel för storsyster Sureija (15 år) liksom för alla andra unga kvinnor.

Om morgnarna mjölkar Nelja och svär-dottern de fyra korna samt för dem på bete. Mjölken värms ute på en rostig spis som eldas med torkade koskitskakor. Babyn får 2 dl varm mjölk med 2 bitar socker i, resten lagas det yoghurt av. De 20 hönorna matas och därefter sätter sig kvinnorna



Neljas tre barn

ned och sållar alnarna från vetet. 3 åriga Adem springer omkring och drar mamma Nelja i kjolarna.

Arbetet avbryts plötsligt då byns två skoputsar-pojkar kommer springande och meddelar att de väntade gästerna, två europeiska ungdomar bärande på stora rygg-säckar, är på väg genom byn. Nelja står på trappan och tar emot sina gäster. Flickorna kommer snart in med ett stort fat varmt vatten och klär av de förbluffade gästernas smutsiga dammiga strumpor och skor för att sedan tvätta de trötta fötterna. Nelja kommer med sötsaker och två glas Airan, den turkiska nationaldrycken som består av yoghurt, salt och vatten. Hon håller starkt doftande eau de cologne i händerna och i håret på sina gäster och lämnar dem sedan med de fyra barnen, som blyga men intresserade beskådar den från fjärran komna pojken och flickan.



Nelja med bortskämda treåriga Adem.

Ute i ladugården fångar Nelja den största tuppen och kommer ut på gårdsplanen, binder tuppens fötter och skär av halsen på det galande djuret. Snart bjuds gästerna på var sin enorma risportion med de bästa bitarna av tuppen. Hela familjen sitter och tittar på och uppmanar sina högst besvärade gäster att äta. De äter lite för att det skall bli något över för barnen men då blir Nelja bitter och frågar om maten inte duger. Gästerna äter även om de inte är hungriga för att göra värdinnan nöjd.

Till efterrätt bjuder Nelja av äpplena. Även hennes bror, som stuckit sig in på söndagsbesök, tar sig för och börjar skala sitt äppel. Till gästernas stora förvåning slänger han plötsligt kniven i hörnet och skriker åt sin syster att kniven är ovass. Den manliga gästen räcker en schweitsisk fickkniv åt den förgrymmade brodern. Han skalar sitt äppel medan gästerna använder sig av husets fullt användbara kniv. Men när de sätter tänderna i sina äppel flyger kniven demonstrativt en gångtill genom rummet. Ingen lyfter mera upp den.

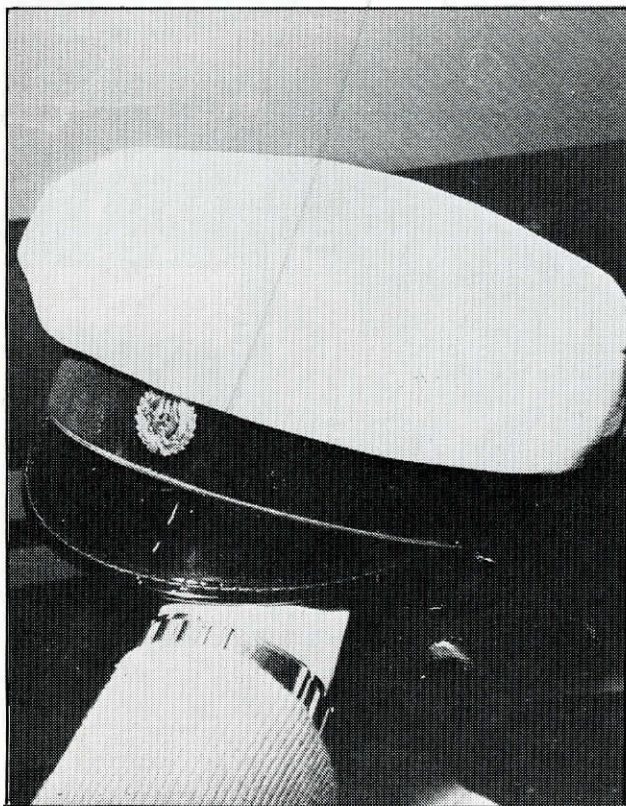
Även resten av byns innevånare gör sig ärende för att besöka Neljas hus. Endel hämtar socker och får en höna i utbyte. Andra byter bröd mot ko-kakor. Ingen glömmar att dricka en kopp te med de två konstiga figurerna.

Männen disku terar allt ljudligare med mannen från europa då de märker att han inte genast förstår deras flytande turkiska tills de slutligen skriker. Kvinnorna sitter i köket och undersöker med runda ögon den europeiska kvinnan- underkläder! orakad! (alla muslimska kvinnor är nämligen rakade), ogift!

När kvällen kommer är alla slutpumpade och Nelja besluter att göra ett undantag och låta det ogifta europeiska paret sova i samma rum men hon är mycket noga med att poängtera vilken av sängarna som är för kvinnan och vilken som är för mannen. Hon säger "Gynaidin" (god natt på turkiska). och lämnar med en lättad suck gästerna i sovrummet för att fort springa ut i kvällens mörker för att ta in djuren till natten och slutligen lägga sig med barnen i förrådsrummet.

MICHAELA ASCHAN

JÄTTESATSNING PÅ FINLANDSSVENSK STUDENTKULTUR



- modern finlandssvensk bildkonst
- Helsingfors Svenska Studentteater
- Thomas Wulff et anhang
- finlandssvensk ROCK
- folkdansgruppen OTAKT
- pantomim med BLI
- etc etc etc...fyll i själv, ingenting kommer att fattas.

Programmet inleds på PEFFAN i Vasa
lördagen den 19 november klockan 12,

och avslutas följande dag klockan 17.

Mera information om detta oförglömliga
tillfälle får du från Mittenförbundet
tel. 60 25 41 eller SSS:s sekreterare
Joakim Hansson tel. 63 80 13.

VI SES I VASA.....

GRÖNT LJUS –
organ för Mittenförbundet

Redaktörer:

Svante Gräsbeck
Lena Brunström
Irina Los Kovanko

Teckningar:

Monika Vikström

Ansvarig utgivare:

Charlotta Aschan

Adress till redaktionen:

Mittenförbundet
Bulevarden 7 A
00120 Helsingfors 12

Tel:

60 25 41

Är du finlandssvensk? Kulturell?
Svarar du ja på den första frågan
så svarar du naturligtvis också ja
på den andra. Vi finlandssven-
skar är ju en av världens mest
kulturella folkstammar, som du väl
vet. Vem av oss har inte givit ut
en bok, sjungit en sång eller dan-
sat en vals i sitt finlandssvenska
liv?

Nu blir det i varje fall tidernas
chans att göra allt detta plus mycket
mycket MER! Mittenförbundet ordnar
tillsammans med SSS en grundlig
inventering av FINLANDSSVENSK STUDENT-
KULTUR med allt från snapsvisor och
spex till dikt och teater. Och däremel-
lan rock, dans, körsång. Litteratur.
Folkdans. Med andra ord ALLT.

Att detta blir det största kultur-
evenemanget som någonsin setts i
finlandssvenska studentkretsar torde
nu stå klart för dig. Evenemanget
går av stapeln i Vasa den 19-20 novem-
ber detta år och kommer att samla
folkmassor av aldrig tidigare skådad
mängd från alla de finlandssvenska
kulturlandskapen dvs Nyland, Åboland
Åland och Österbotten.

Förutom att du får bekanta dig med
studentkultur av klass och kvalitet
kommer du också att träffa alla fin-
landssvenskar du någonsin har känt.
Folkskolkamraten, skriftskolkompisen,
småkusinen från skärgården och alla
dina f.d. pojkvänner. Det börjar stå
klart för dig att det här är till-
fället du helt enkelt inte kan missa.

Dessutom, gissa vad det blir mer!
Tal av allas vår kulturminister
Björkstrand. Oslagbart!

Och debatt...Supé förstås. Och en
massa mysiga kaffepauser.

Här några plock ur programmet:

- SPEX från Nylands Nation och Thorax,
- Åbo Svenska Studentteater